

Die Openbaring van Yahshua Christus

Hoofstuk 17

Deur William Finck

Alle vers vertalings geneem uit die Afrikaans 1933/1953 vertaling

“1 EN een van die sewe engele met die sewe skale het gekom en met my gespreek en vir my gesê: Kom hierheen, ek sal jou toon die oordeel van die groot hoer wat op die baie waters sit, 2 met wie die konings van die aarde gehoereer het, en die bewoners van die aarde het dronk geword van die wyn van haar hoerery. 3 En hy het my in die gees weggevoer na 'n woestyn, en ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings.”

As ons allegories praat, is daar eintlik net een vrou in die lewe van Yahweh, en dit is die nasie van die kinders van Israel. Die kinders van Israel is die vrou van Openbaring hoofstuk 12, en hulle is ook die vrou van Openbaring hoofstuk 17. In die Ou Testament, het die kinders van Israel die weë van die vreemdelinge gevolg, en agter vreemdelinge aan gegaan, is hulle beskryf as 'n vrou, 'n vrou - spesifiek die vrou van Yahweh, wat in hoerery oorgegaan het. Hier is dit nie anders nie. In die eeue na die Hervorming, toe feitlik almal 'n familiebybel gehad het – die Boekie wat vir die hele Israel oopgemaak is – het die meeste van ons ras eerder gekies om die dierstelsel te aanbid en die dinge van hierdie wêreld na te streef. Daarom is Israel die hoer wat op baie waters sit - die Saksiese ryke wat al die wêreld se vreemdelinge onderwerp het teen die begin van hierdie einste tydperk -aan die begin van die 19de eeu. Terwyl die Britse ryk natuurlik

heel voor was, het ander Saksiese nasies ook hul kolonies in die buiteland gehad. Dit is die baie waters waarop die hoer sit. Diegene wat die aarde bewoon – al die mense van die wêreld, hetsy skape of bokke, is dronk van die wyn van haar hoerery – sonder die Saksiese volke en hul uitvindings is daar geen duursame wêreldhandel nie.

4 En die vrou was bekleed met purper en skarlaken en versierd met goud en kosbare stene en pêrels, en sy het in haar hand 'n goue beker gehad, vol gruwels en die onreinheid van haar hoerery; 5 en op haar voorhoof was 'n naam geskrywe: Verborgenheid, die groot Babilon, die moeder van die hoere en van die gruwels van die aarde.”

Dit is die dier wat gevul is met die name van godslastering, nie die vrou nie. Die sewe koppe en tien horings verteenwoordig weer die regerings en magte wat oor die vrou geheers het, en hierdeur sien ons dat ons onderwerp nie verander het van daardie vroeëre visioene en profesieë aangaande wêreldryke wat sou regeer “waar ook al die mense(adam)kinders woon nie. ”, wat beteken die seuns van Adam, wat in Daniël 2:38 van die eerste dier staan. Om die dier te verstaan waarna verwys word as “Mystery Babylon”, moet ons teruggaan na die oorspronklike Babilon, die Toring van Babel van Genesis hoofstuk 11, en daar begin:

“1 EN die hele aarde het dieselfde taal gehad en een en dieselfde woorde. 2 En toe hulle wegtrek na die ooste, vind hulle 'n laagte in die land Sínear; en daar het hulle gaan woon. 3 Daarop sê hulle vir mekaar: Kom laat ons stene vorm en dit goed brand. Hulle gebruik toe die bakstene vir bousteen en die lymgrond vir klei. 4 En hulle sê: Kom, laat ons vir ons 'n stad bou en 'n toring waarvan die spits tot aan die hemel reik; en laat ons vir ons 'n naam maak, sodat ons nie oor die hele aarde verstrooid raak nie. 5 Toe daal die HERE neer om die stad en die toring te besien waaraan die mensekinders gebou het. 6 En die HERE sê: Daar is hulle nou een

volk en het almal een taal! En dit is net die begin van hulle onderneming: nou sal niks vir hulle meer onmoontlik wees van wat hulle van plan is om te doen nie. 7 Kom, laat Ons neerdaal en hulle taal daar verwar, sodat die een die taal van die ander nie kan verstaan nie. 8 So het die HERE hulle dan daarvandaan oor die hele aarde verstrooi; en hulle het opgehou om die stad te bou. 9 Daarom het hulle dit Babel genoem, want daar het die HERE die taal van die hele aarde [Babel beteken verwarring] verwar, en daarvandaan het die HERE hulle oor die hele aarde verstrooi.”

Natuurlik beskryf Genesis 11 slegs die Wit Adamiese seuns van Noag, wat in Genesis hoofstuk 10 gelys is. Alhoewel daar teen hierdie tyd duisende, selfs tienduisende Adamitiese mense van Noag in die wêreld afstam, hier dan in die balans van Genesis hoofstuk 11 word die geslagsregister na Abraham oorgedra, en die res van die Bybel sal op die verhaal van hom en sy nageslag fokus. Voortaan word daar slegs na die ander Adamitiese nasies – en enige nie-Adamiese volke – verwys wanneer hulle in aanraking kom met of wanneer dit relevant is vir die kinders van Israel. Die Genesis 11 gebeurtenis word in latere Skrif verwys, beide in Deuteronomium 32:8 en in Handeling 17:26. Hier is daardie gedeeltes:

Deuteronomium 32:8-9: “ 8 Toe die Allerhoogste aan die nasies 'n erfdeel gegee het, toe Hy die mensekinders van mekaar geskei het, het Hy die grense van die volke vasgestel volgens die getal van die kinders van Israel. 9 Want die HERE se deel is sy volk, Jakob is sy afgemete erfdeel.”

Handelinge 17:26: “ 26 En Hy het uit een bloed al die nasies van die mensdom gemaak om oor die hele aarde te woon, terwyl Hy vooraf bepaalde tye en die grense van hulle woonplek vasgestel het,” Yahweh God het die grense tussen die Adamiese nasies geskep en die tydperke van hulle duur bepaal. Dit was nog altyd die doel van die draak, en soos dit in Openbaring hoofstuk 13 sê, is dit die draak wat sy gesag aan die dier gee, om daardie grense te vernietig. Om hierdie rede sien ons in die Ou Testament die woord Kanaäniet wat gebruik word om na 'n handelaar te verwys, want die terme het sinoniem geword (bv. Job 41:6, Spreuke 31:24, Jesaja 23:11, Hosea 12:7 en Sefanja 1: 11) alhoewel daar ander Hebreeuse woorde vir handelaar is. Die Edomiete was ook Kanaäniete, behalwe vir Esau self, en dit is duidelik in Openbaring hoofstuk 12 dat die Edomiet Herodes een verteenwoordiger van die draak was, waardeur ons die aard van satan verstaan as daardie mense wat vir ewig teen die God van die skepping gekant is: hulle is die saad van die Genesis 3:15 -slang. In hierdie tyd is dit die beoogde en dikwels gepubliseerde doel van die internasionale handelaars, waarvan die meeste Edomitiese Jode is, om grense af te breek en alle plaaslike en streekwette in ooreenstemming te bring, sodat "die wêreld as een kan wees". presies die situasie wat Yahweh God verag, soos dit in Genesis hoofstuk 11 geopenbaar word.

Sterker korrelasies tussen “Mystery Babylon” en internasionale kommersialisme sal later in hoofstuk 18 gemaak word. Eerstens moet verskeie ander dinge oorweeg en bespreek word. Dit kan aangetoon word dat baie aspekte van die wêreldstelsel wat ons vandag het, dinge wat veral deur die internasionalistiese Jode bevorder word, hul oorsprong gehad het – ten minste onder die Adamiese ras – in antieke Babilon. Onder hierdie is die idees van demokrasie en die huidige wette wat regdeur die Christelike wêreld bestaan wat kommersiële transaksies beheer.

Die eerste heidense pantheons is ook in antieke Sumer gevind. Baie geleerdes dink dat demokrasie, wat “deur die mense heerskappy is”, nuut vir die antieke Grieke was en deur hulle ontwikkel is. Tog is daar baie ouer Mesopotamiese inskripsies wat 'n demokratiese stelsel openbaar wat baie eeue voor die Griekse eksperiment in werking was. Hierop word opgemerk met verwysings na verskeie tydskrifartikels, in *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*, J. B. Pritchard, Editor, 1969, Princeton University Press. Daar is verskeie vakkundige artikels in ander publikasies wat ook na hierdie vorm van sogenaamde “primitiewe demokrasie” verwys. Waar daar in Genesis 11 gesê is dat die mense “vir mekaar gesê het” en “laat ons 'n naam maak”, het hulle beslis demokraties opgetree, en daarom vind ons dat demokrasie in antieke Babilon gewortel is. 'n Artikel was in die Januarie 2001-uitgawe van 'n tydskrif genaamd *Archeology Odyssey*, getiteld “The Birth of Kingship - From Democracy to Monarchy in Ancient Sumer” deur ene Jacob Klein.

'n Waarneming met betrekking tot meer onlangse en miskien meer pertinente omstandighede is egter dit: dat die Torah – die Hebreëuse wet – teokrasie voorstaan as die enigste lewensvatbare regeringstelsel vir die Adamiese ras, terwyl die Talmoed – die werklike godsdiensboek van die Jode – eintlik is 'n boek wat demokrasie voorstaan, waar die besluite van 'n oorwig van rabbi's swaarder weeg as die Woord van God. Die volgende aanhaling is vanaf bladsy 173 van die boek *Maimonides: The Life and World of One of Civilization's Greatest Minds* (en ek sou die waarheid van selfs die titel betwis). Dit sê “Maimonides se diskoers oor meerderheid en minderheid (selfs individuele) sienings is 'n voorbeeld van hoe rabbynse demokrasie gewerk het. Nadat hy vasgestel het dat die wet meerderheidsmening, of konsensus volg, nie profetiese inspirasie nie, het Maimonides die waarde van individuele mening opgemerk.” So sien ons die idee dat die mens homself kan regeer in 'n meerderheid

van opinies, wat dan die Woord van God swaarder kan laat weeg, is gewortel in die Babiloniese Talmoed. Dit is een faset van "verborge Babilon". Deur die geskrifte van Madison, Jefferson, Franklin, Adams en ander van die stigtersvaders van die Amerikaanse nasie te lees, het hulle 'n Republiek gestig gebaseer op Christelike beginsels gelei deur die Woord van God. Amerika was nooit, ooit veronderstel om 'n demokrasie te wees nie. In die vroeë 20ste eeu het die Joodse media daardie idee aan 'n lui en onkundige volk verkoop. In die vroeë Middeleeue het die Jode rabbynse skole by Babilon gehad, en van daar is rabbi's en onderwysers aan die res van die Joodse wêreld verskaf. Terwyl daar twee verskillende Talmuds is, die Babiloniese en die Jerusalem, word die Babiloniese Talmud as die gesaghebbende weergawe beskou. "Die gesag van die Babiloniese Talmoed is ook groter as dié van die Jerusalem Talmoed. In gevalle van twyfel is eersgenoemde deurslaggewend." (R.C. Musaph-Andriesse, From Torah to Kabbalah: A Basic Introduction to the Writings of Judaism, p. 40). Verborgtheid Babilon is versprei deur, en is onafskeidbaar van, wêreld Jodedom. Die afskuwelike anti-Christus idees wat uit hierdie boek voortspruit, en deur die sinagoges van die Jode deur die Christelike wêreld versprei is, het die lewens van elke Christen deur die afgelope paar eeue beïnvloed. Oral waar ons Jode en demokrasie vind, vind ons die beginsels van die Babiloniese Talmoed in aksie, wat onvermydelik tot Fariseïsme en tot tirannie lei.

Nie net het is onsregeringstelsel oorgeneem deur “Mystery Babylon” nie, maar meer so ons stelsel van handel. In 'n deeglik nagevorsde 1983 Georgetown Law Journal-artikel, geskryf deur 'n jodin genaamd Judith Shapiro en getiteld “The Shetar’s Effect on English Law – A Law of the Jews Becomes the Law of the Land”, is dit ten volle duidelik dat Engelse en Amerikaanse handelswette – die wette wat kontrakte en skuld- en krediettransaksies beheer – is ook uit die Talmoed geneem omdat dit nie nodig was vir Saksers om selfs sulke wette te hê nie, tot ná die toelating van Jode en woeker in Engeland. Een groot verandering aan die Engelse reg wat aangebring is as gevolg van Joodse invloed, was dat 'n grondeienaar van sy grond geskei kon word as gevolg van wanbetaling op skuld, iets wat nie voorheen toegelaat is nie. Die verband is 'n uitvinding van hierdie tydperk. Die inleiding tot Talmoediese beginsels wat in Engeland en op die vasteland gemaak is as gevolg van die aanvaarding van Joodse geldlenings is absoluut in stryd met die wette van Yahweh God waarna Christene moet probeer lewe (d.w.s. Romeine 3:31).

Verborgte Babilon het ook 'n godsdienstige aspek daaraan, en hoewel daar geen direkte verband tussen die pousdom en die antieke hoëpriesterskap van Babilon is nie, soos sommige aflei, is daar tog 'n verband nietemin. Die Rooms-Katolieke kerk het al die heidense maniere van Rome aangeneem en 'n Christelike fasade daarop gevef. Die rituele, die standbeelde, die geboue wat aan 'n sogenaamde heilige gewy is, is niks anders as die antieke Babiloniese heidense tempels, gewy aan sogenaamde gode, en die rituele wat daarin plaasgevind het nie. Vers 5 van Openbaring hoofstuk 17 kondig “Verborgte Babilon die Grote, Moeder van die hoere en die gruwels van die aarde” aan en dit is beslis waar as daar in ag geneem word dat hierdie hoere die individuele gemeentes van Israeliete is wat steeds afgode aanbid op die heidense manier, soos hul voorouers duisende jare gelede gedoen het.

“6 En ek het die vrou gesien, dronk van die bloed van die heiliges en van die bloed van die getuies van Jesus, en ek het my uitermate verwonder toe ek haar sien.”

Byna al die Blanke Adamietiese volke wat in ons oorloë of vervolging gedood is, is deur hul eie mede Blanke Adamiete vermoor! Maar of dit nou die 30-jarige oorlog, die uitwissing van die Franse Hugenote, die Amerikaanse oorlog tussen die state of die twee wêreldoorloë van die 20ste eeu was, die aggressors was altyd oortuig dat hulle goed doen – selfs die wil van God self. Die aanhitters was altyd Jode en diegene wat die Jode oortuig en gefinansier het om hul wil te doen. 'n Voorbeeld is die uitwissing van die Franse Hugenote, wat plaasgevind het toe Frankryk onder die duim van Catherine de Medici was, van dieselfde familie van Joodse bankiers wat woeker na die Roomse kerk gebring het. Die vrou, wat glo dat sy goed gevaar het deur haar eie mense uit te roei, is sekerlik "bedwelm van die bloed van die heiliges".

“7 Toe sê die engel vir my: Waarom het jy jou verwonder? Ek sal jou die verborgenheid van die vrou vertel en van die dier met die sewe koppe en die tien horings, wat haar dra. 8 Die dier wat jy gesien het, was en is nie en sal uit die afgrond opkom en na die verderf vaar; en die bewoners van die aarde wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal hulle verwonder as hulle die dier sien wat was en nie is nie, alhoewel hy is.”

Die sewe koppe en tien horings identifiseer hierdie dier as daardie selfde dier wat in Openbaring hoofstuk 13 gesien is. Dit was, en tog het Johannes sy ondergang voorsien, wat lank gelede plaasgevind het. Tog “gaan dit opstyg uit die bodemlose put”. Die gooi van die dier in die put in die eerste plek, en sy opstyg uit die put, is 'n onderwerp vir Openbaring hoofstuk

20, wat nog 'n visie van hierdie einste ding vanuit 'n ander perspektief is. Daar sal ook vasgestel word dat hierdie dier wel wêreldjodedom is. Die Jode van vandag, wat eintlik van die Edomiete en ander Kanaäniete van die Ou Testament afstam, is die afstammeling van die saad van die slang deur Kain, Kanaän en Esau. Dat Satan ook die draak en die slang is - dat dit almal byskrifte vir dieselfde entiteit is, is ten volle duidelik in Openbaring hoofstuk 12, waar dit ook duidelik is dat Herodes die Grote as 'n historiese verteenwoordiger van die draak gestaan het, wat perfek by die Skrif pas want Herodes was 'n Edomiet en nie 'n Israeliet nie.

Toe die Jode uit die Christelike samelewing ontslaan is nadat die Christendom die amptelike godsdienst van die ryk geword het en edikte teen hulle gemaak is deur die Bisantynse keisers, is hulle gedwing om op die agtergrond te bly – hetsy buite die ryk of, op verskeie tye en in verskeie grade, kon hulle op diskreet wyse invloed uitoefen vanuit posisies as geldskieters aan gewetenlose edelmannes, as hofdokters tot konings, of op ander maniere. Gedurende hierdie tydperk het die Jood egter relatief min invloed op die alledaagse Christelike lewe gehad, en kon vir duisend jaar nie eers naby Christene woon nie, maar moes in “ghetto's” woon – Joodse woonbuurte wat vir hulle opsy gesit is om in te woon. Rewolusie en die bevryding van die Jood, het die Jood het weereens gelyke regte van burgerskap bereik – iets wat hy nie sedert die heengaan van heidense Rome in Europa gehad het nie. Joodse emansipasie was eintlik 'n proses wat teen die einde van die 15de eeu begin het, toe ryk Joodse “bekeerlinge” tot die Roomse Katolisisme die pousdom met reëlmaat kon beveilig. Onder hulle was die de Medici-pouse. Met Giovanni de Medici, wat nie eens 'n priester was nie, wat hom tydens die Vyfde Lateraanse Konsilie as Pous Leo X voorgedoen het, het woeker deur middel van dekreet vir Katolieke aanvaarbaar geword - of biskoppe daarvan gehou het of nie. Tydens die Hervorming, terwyl die Duitse Hervormers woeker verwerp het, het Calvyn die gebruik aanvaar. In New-

England het Cotton Mather ook die praktyk verdedig en dit as nodig vir handel bepleit. Die aanvaarding van woeker deur die Christendom het die pad verseker waardeur Satan te voorskyn gekom het uit die put waarin hy duisend jaar lank gebind was. Die dier wat uit die put opgekrom het, sou "in vernietiging gaan". Die Franse Rewolusie is van stapel gestuur vanuit die Vrymesselaarslosies van Frankryk. Hierdie, op hul beurt, en veral die Grand Orient-losie, is geïnfiltreer deur die Jode in die dekades wat voorafgegaan het, en veral deur die Illuminati, 'n groep gestig deur die Jesuïete-priester Adam Weishaupt, wat 'n Jood van ras was. Die Jesuïete-orde was ook 'n Joodse voertuig, waardeur Jode die Roomse kerk en die regerings van Europa kon infiltreer en beïnvloed voordat hulle dit openlik as Jode kon doen.

Toe die Franse Revolusie voltooi was, is die Christendom, soos dit al eeue lank bekend gestaan het, feitlik vernietig in Frankryk saam met baie van die Franse adelstand, en baie van die ideale van die Rewolusie is toe via Napoleon Bonaparte na die res van die Europese vasteland uitgevoer, wat die Jode amptelik geëmansipeer het. Die Franse Rewolusie het ook die Joodse Huis van Rothschild in Brittanje verryk tot die punt waar dit 'n bevelvoerende beheer oor die Britse ekonomie kon neem, wat tot nou toe 'n geweldige invloed op die beleid van daardie nasie het. Vanaf die tyd van hul emansipasie het die Jode die een rewolusie en oorlog na die ander geloods tot vandag toe, of dit nou wapenrewolusies is, soos die Bolsjewistiese rewolusie, of bloot sosiale revolusies soos dié wat in Amerika in die 1950's deur die 1970's afgespeel het, wat die Amerikaanse samelewing in 'n put van onsedelikheid laat verander het.

Al die Joods-aangespoorde sosiale revolusies het die gemeenskaplike doel gehad om die basiese struktuur van die Christelike samelewing te vernietig, nie net om by die sogenaamde kerke en regerings te stop nie, maar selfs die basiese gesinseenheid self te vernietig.

Almal wat nie in die Boek van die Lewe geskryf is nie, sal verwonderd wees na hierdie dier, wat vir ons seksuele bevryding gebring het, Kommunisme, vroue se bevryding, die Burgerregtebeweging, rasse-sogenaamde gelykheid, diversiteit, multikulturalisme, onbeperkte sogenaamde derde wêreld immigrasie en elke ander goddelose en onreine gees wat ons samelewing die afgelope tweehonderd jaar deur was. Dit alles terwyl hulle onophoudelik huil vir “Liberté, Egalité [en] Fraternité”.

“9 Hier kom die verstand wat wysheid het, te pas. Die sewe koppe is sewe berge waar die vrou op sit. 10 En hulle is sewe konings: vyf het geval en een is; die ander een het nog nie gekom nie; en wanneer hy kom, moet hy 'n kort tydjie bly. 11 En die dier wat was en nie is nie, is self ook die agtste, en hy behoort by die sewe en gaan na die verderf.”

Die sewe berge is die wêreldryke wat deur die geskiedenis heen oor die vrou geheers het. In Daniël hoofstukke 2 en 7 het ons net vier wêreldryke gesien wat beskryf word, maar Daniël se visie was nie so 'n volledige panorama van die geskiedenis as die een wat hier aan Johannes geopenbaar is nie. Die vyf ryke wat geval het, is die ryke van Egipte, Assirië, Babilon, Persië en Griekeland. Die een wat in Johannes se tyd was, is Rome. Die kortstondige sewende ryk moet dié van Napoleon wees, wat net vir 'n kort rukkie geduur het. Die pousdom word nie hier getel nie, aangesien dit bloot 'n herlewing van een van die koppe van die eerste dier, van Rome, was, en die Heilige Romeinse Ryk was 'n blote uitbreiding van die pousdom. Die agtste dier moet Joodse internasionale finansies wees – wêreldjodedom self, aangesien dit nie net alle wêreldregerings vandag beheer nie, maar beide die Britse en Amerikaanse ryke is aangevuur deur die Jode van Londen, en toe van New York. Hulle is bloot werktuie van die agtste dier, wat

in sy som groter is as een van hulle, alhoewel hulle hoofkomponente daarvan is. Die Verenigde Nasies word nie hier oorweeg nie, aangesien dit ook net 'n front vir wêreld-jodedom is.

“ 12 En die tien horings wat jy gesien het, is tien konings wat nog geen koningskap ontvang het nie, maar hulle ontvang mag soos konings een uur lank saam met die dier. 13 Hulle het een gesindheid en sal hulle krag en mag oorgee aan die dier. 14 Hulle sal teen die Lam oorlog voer, en die Lam sal hulle oorwin – want Hy is die Here van die here en die Koning van die konings – en die wat saam met Hom is, geroepe en uitverkore en getrou.”

Daar word baie bespiegel oor watter konings hierdie tien is. Op 'n tyd is daar gedink dat hulle die tien Europese Statebondsnasies kon wees, wat beslis nie waarskynlik is nie. Of miskien sal daar tien Sekretarisse van die Verenigde Nasies wees, asof hulle ooit enige werklike mag gehad het. Die horings haat die hoer – die mense van Israel – so hulle moet een of ander mag verteenwoordig wat teen die volk van Israel gekant is, hetsy bankiers of despote. Aangesien hulle hul gesag aan die dier gee, moet hulle van die draak wees, waarvoor vergelyk Openbaring 13:4. Maar totdat die Lam hierdie laaste dier oorwin, kan dit nie met enige sekerheid presies geweet word wat hierdie tien konings verteenwoordig nie. Dit sal maklik wees om tien internasionale Joodse miljardêrs te noem, maar dit kan ook tevergeefs wees om so 'n lys voor die einde van hierdie dinge te skep. Vers 13 wat sê dat “3 Hulle het een gesindheid en sal hulle krag en mag oorgee aan die dier- kan vergelyk word met vers 17 hieronder, wat kortliks bespreek sal word.

“15 En hy sê vir my: Die waters wat jy gesien het, waar die hoer op sit, is volke en menigtes en nasies en tale. 16 En die tien horings wat jy op die dier gesien het, hulle sal die hoer haat en haar verlate maak en naak, en haar vlees eet en haar met vuur verbrand.”

Hierdie stellings bevestig die interpretasie wat hier gegee word, en vandag is die kinders van Israel oor die hele aardbol versprei. Tog het die horings van die dier lank reeds die hoer gestroop en haar woes gemaak.

“17 Want God het dit in hulle harte gegee om sy bedoeling uit te voer en een bedoeling uit te voer, en hulle heerskappy aan die dier te gee totdat die woorde van God volbring is. 18 En die vrou wat jy gesien het, is die groot stad wat heerskappy voer oor die konings van die aarde.”

Die kinders van Israel, in watter nasies hulle ook al woon, het hulself deur 'n sogenaamde demokratiese proses vrywillig aan die dier verslaaf. Dit was presies soos Petrus gewaarsku het, dat “om hulle vryheid te verkondig, word hulle slawe van korrupsie”. Terwyl die Jood vryheid uitgespreek het, is die Blanke Christelike wêreld onder die laste van steeds ontluikende burokrasieë en hoër en hoër belasting geplaas om hierdie Joodse ideale van vryheid te ondersteun en af te dwing, wat eintlik net die skuim van die wêreld verhef om die posisie van die kinders van God oorteneem, en om die Blanke Christen van die vrugte van sy arbeid te onteneem. Die Blanke Christen, wat eens werklik vry was in die slawerny van Christus, het homself nou aan die Jood verslaaf omdat hy gekies het om die afgode te aanbid wat deur die Jood opgerig is, om weg te draai van die aanbidding van Yahweh sy God. Ná die Franse Rewolusie was die Jood vry om nie net ontelbare valse godsdienste en valse filosofieë te versprei nie, maar ook al die vleeslike afleidings waarvan hy die geskiedenis se bekendste

propagator is: pornografie in pulpromans, pornografie in die teater, dobbelhuise, prostitusie , die korrupsie van kinders, en elke ander ondeugd denkbaar het alledaags geword in die moderne Blanke – voorheen Christelike – samelewing. Die Jood, die ewige “ bevrediger”, het nou oor die Wit samelewing kom regeer omdat Blanke Christene aan die sondes van die Jood deelgeneem het, of dit ten minste toegelaat het onder die dekmantel van “vryheid”, eerder as om aan die begin standpunt teen hulle in te neem. Om hierdie rede, omdat Blanke Christene deur die ondeugde van die Jood geslaan is, het Yahweh God dit in hulle harte geplaas om hulle koninkryk aan die diër oor te gee. Terwyl dit op verskillende tye in die Europese nasies gebeur het, het dit in 1913 in Amerika gebeur, toe die Joodse bankiers beheer oor die nasie se toekoms gegee is deur die sogenaamde “Federal Reserve Act.”

Die “Federal Reserve Act” was die einde van die implementering van Joodse kommunisme in Amerika. Die “Communist Manifesto” vra vir “Sentralisering van krediet in die hande van die staat, deur middel van ’n nasionale bank met staatskapitaal en ’n eksklusiewe monopolie.” Die “Federal Reserve Act” is presies dit. Sodra hulle beheer oor die Amerikaanse ekonomie verkry het, het dit nie saak gemaak wie in die veronderstelde magskantore in Washington sit nie.

Nathan Rothschild, van die bankfamilie in die dae van Napoleon, word toegeskryf dat hy eenkeer gesê het: “Ek gee nie om watter marionet op die troon van Engeland geplaas word om die Ryk te regeer nie. Die man wat Brittanje se geldvoorraad beheer, beheer die Britse Ryk en ek beheer die Britse geldvoorraad.” Terwyl vroeër Britse kolonisasie dikwels vir wins deur die bankiers van Londen gefinansier is, was die Rothschilds agter die kolonisasie en besettings van Indië, die opening van China en Japan vir handel deur die Britte, die Opiumoorloë en al die ander imperialistiese Britse oorloë van die 19de en 20ste eeue.

Deur sy New York- en Boston-bankagente het hulle ook die Oorlog tussen die State en al die Amerikaanse oorloë van imperialisme ontwerp. Nathaniel Meyer Rothschild, wat in 1912 met 'n groep internasionale bankiers gepraat het, word toegeskryf dat hy gesê het: "Die paar wat die stelsel [van tjeks, geld en krediete] kon verstaan, sal óf so geïnteresseerd wees in die winste daarvan, óf so afhanklik wees van sy gunste, dat daar geen opposisie van daardie klas sal wees nie, terwyl aan die ander kant die groot groep mense, wat geestelik nie in staat is om die geweldige voordeel te begryp wat kapitaal uit die stelsel verkry nie, sy laste sonder klagte sal dra, en miskien sonder selfs vermoed dat die stelsel teenstrydig is met hul belange." Die oorloë teen die Duitse volk in die 20ste eeu, en die Bolsjewistiese sogenaamde Revolusie in Rusland, is deur die Rothschilds georkestreer sodat daardie nasies ook deur hierdie selfde dier verslaaf kan word.

Die vrou, die groot stad – verteenwoordigend van 'n regeringsetel – het wel heerskappy oor die konings van die aarde gehad, en die Saksiese mense doen dit steeds maar slegs "in voorgee", maar hul eie koninkryk is aan die dier oorgegee, so dit is die werk van die dier wat in die wêreld gedoen word.